

ה"ט 51881/10/20 - מירב שמואלי נגד חנה וייס

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 51881-10-20 שמואלי סויסה נ' וייס

בפני	כבוד השופטת אביגיל זכריה
המבקשת	מירב שמואלי
נגד	
המשיבה	חנה וייס
<u>החלטה</u>	

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד וביום 4/11/20 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת חזרה על הבקשה והסכימה כי יינתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת.

המשיבה הגישה ביום 3/11/20 תגובה בכתב ובה העלתה טענות שונות כנגד המבקשת וצירפה פרוטוקולים מהליכים קודמים שהתקיימו בין הצדדים. עוד טוענת המשיבה כי הבקשה הינה שקרית וחסרת בסיס וכי לא אירעה הטרדה מאיימת וכי המבקשת היא זו שמטרידה אותה.

יצוין כי מטעם המשיבה, על אף הטענות שהועלו בתגובתה, לא הוגשה בקשה שכנגד.

כמו כן הועלו טענות שונות על ידי שני הצדדים החורגים מהמסגרת הדיונית המתאימה לבקשה זו כאשר מצד המבקשת הועלו טענות שעניינן לשון הרע ומצד המשיבה הועלו טענות לגבי הסגת גבול ושימוש ברכוש משותף.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי יש מקום למתן צו הדדי וזאת בהסכמת המבקשת הגם שלא הוגש הליך נגדי מטעם המשיבה.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד שני הדיונים עולה כי מדובר בשכנות אשר קיים סכסוך ביניהן מזה זמן אשר גורם לעימותים שונים וגרר אחריו הליכים משפטיים שונים כפי שעולה בין היתר גם מנספחי תגובת המשיבה.

לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה.

הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בבקשה ובתגובת המשיבה ובעיקר נוכח התנהלות הדיון היום אשר גרר הטחת טענות קשות מצד המשיבה כלפי המבקשת והתנהלות אשר חרגה מגבול הטעם הטוב באולם ביהמ"ש ואין לדעת כיצד באה לידי ביטוי מחוצה לאולם.

התרשמתי כי הסכסוך בין הצדדים הינו ארוך ומקיף וכי אי יצירת קשר הדדית לרבות בעל פה, יהיה בה כדי לענות על הנדרש ולו מבחינה פורמלית.

סוף דבר

נוכח הסכמת המבקשת ומשהתרשמתי כי אכן קיימת הטרדה מאיימת במידה כזו או אחרת מטעם שני הצדדים ומבלי לקבוע מסמרות לגופן של יתר הטענות אשר הועלו בכתבי הטענות, ניתן בזאת צו המורה לשני הצדדים כדלקמן:

1. להטריד זו את זו בכל דרך ובכל מקום.
2. לאיים זו על זו.
3. ליצור קשר כלשהו זו עם זו אם בעצמן או אם באמצעות אחרים.

הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 15/2/21.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לצדדים ולמשטרת נהריה.

המזכירות תמציא את ההחלטה למשיבה בדואר רגיל, על פי בקשתה, בנוסף לדואר הרשום וזאת על פי הפרטים שנרשמו לעניין זה בפרוטוקול הדיון.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"א, 04 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.